

NAKARAT

21 MART ŞİİR ÖZEL SAYISI

DERGİ EDITÖRLERİMİZ

BEYHAN ÇAKAL

BARIŞ ATAKAN

DOĞA KERİMOĞLU

YAREN ATASOY

MUSTAFA MERT EKİCİ

ZEYNEP PEKSÖZ

VE

KULÜP ÖĞRETMENİ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

ÖĞRETMENİ

EMİNE GÖKMEN

İÇİNDEKİLER:

BİR TILSIM PARLAR BELKİ...3

ŞÜKRÜ ERBAŞ KİMDİR?...4,5

AŞKIN BAŞKA HALİ...6,7

SİZİN İÇİN SEÇTİKLERİMİZ...9,10

PANO...11

ÖZEL 3 MART
ANADOLU-FEN LİSESİ

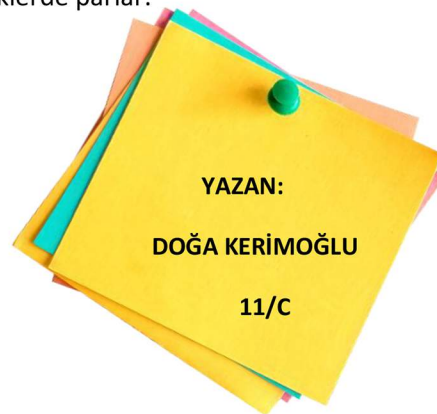
BİR TILSIM PARLAR BELKİ

‘Düşler nasıl çıkarıp bulursa bilinmeyen şeyleri şairin kalem de biçim verir hiçliklere, hayallere.’ der Shakespeare. İçimizde bir yerlerde büyüttüğümüz sevgimizi, umudumuzu anlatır şiirler. Kimseye göstermek istemediğimiz ya da göstermeye cesaret edemediğimiz taraflarımız saklıdır şiirlerde. Şair, saklı gerçekleri gün yüzüne çıkarır şiirinde ve kendi hayatını bütün savunmasızlığıyla ele verir. Onun gerçekleri bizim de hiçliğimize dokunur bir yerde, haykırışı olur yüreğimizin ve sonu bilinmeyen bir yolculuğa sokar benliğimizi. Her okuduğumuz şiirde kendimizden bir parça bulmamızın sebebi de budur. Çünkü şiir kalpten gelir ve en temelde hepimizin kalbi aynı acılarla, aynı umut ve sevinçlerle doludur.

Şiir, kimi zaman bir yol arkadaşı kimi zaman bir öğretmen kimi zaman da öğretinin kendisidir. Sonbaharda solan bir çiçeğe umut olmaktır şiir ya da ilkbaharda açan bir çiçeğin sevincini paylaşmak. Ömrü bir gün olan bir kelebeğin kanat çırpışında gizlidir belki de. Belki de herkesin anladığı ve hissedebildiği kadardır. Ama bana sorarsanız şiir hiçliklerden yarattığımız hayallerimizin kelimelere dökülmüş halidir. Çünkü her hayal bir mucizedir ve her mucize bir hiçlikten doğar.

Benden bu kadar sanırım. Hem tanımlamalara sığamayan bir şeyi nasıl daha fazla anlatabilirim ki size? Siz kendi tanımınızı kendiniz bulacaksınız ileride.

O zaman artık başlayabiliriz şiiri tanımaya, anlamaya ve biraz olsun başkalarının gözünden bakmaya. Yalnız şunu unutmayın: Bakmak ve görmek farklıdır. Her bakan göremez ve her gören kalbinde bir yer açamaz şiire. Sevgi büyütür şiiri ama her bakan göz sevmeyi onu. Çünkü şiir tilsimini kabul etmeyi bekleyen yüreklerde parlar.

YAZAN:

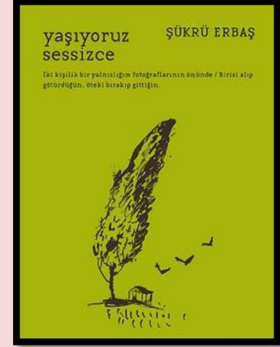
DOĞA KERİMOĞLU

11/C

ŞÜKRÜ ERBAŞ

Şükrü Erbaş Kimdir?

7 Eylül 1953, Yozgat'ta doğmuştur. İlk ve ortaokulu Yozgat'ta tamamlamıştır. Yozgat Lisesi, Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilimler Bölümü mezunudur. 1972'den itibaren Toprak Mahsulleri Ofisinde memurluk ve yöneticilik yapmıştır. Edebiyatçılar Derneğinin yönetim ve yürütme kurullarında bulunmuş, birkaç dönem genel sekreterliğini, bir dönem de genel başkanlığını yapmıştır. Toprak Mahsulleri Ofisi Eğitim Şubesi Müdürü iken 1998 yılında emekli olmuştur.

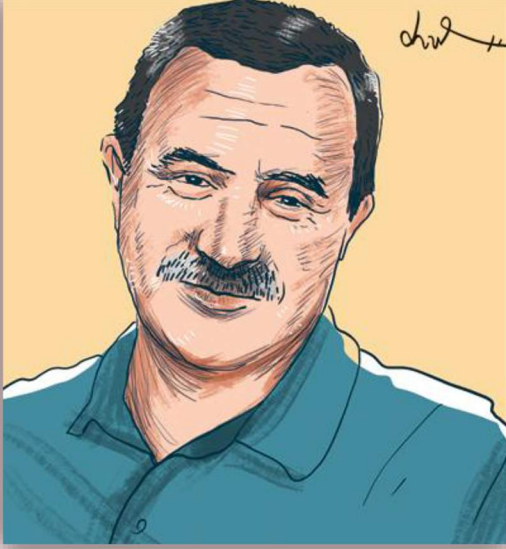
İlk şiiri, Varlık dergisinin Şubat 1978 sayısında yer almıştır. Daha sonra şiir ve yazıları; Yaba, Yarın, Varlık, Türkiye Yazıları, Dönemeç, Yeni Düşün, Gösteri, Oluşum, Bir Yeni Biçem, Cumhuriyet Kitap gibi

dergilerde yayımlanmıştır. "Yolculuk" adlı kitabıyla 1987 "Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülünü", "Dicle Üstü Ay Bulanık" ile de 1996 Orhon Murat Arıburnu Şiir Ödülünü almıştır. Edebiyatçılar Derneği'nde de bir dönem başkanlık yapmıştır.

"Erbaş şiirinde kitaptan kitaba görülen, izlenen değişimlerin, yeniliklerin ana kaynağı hep aynıdır: İnsan! İnsansız, zamansız ve mekânsız bir şiiri yaratıcılığının disiplinine yaklaştırmamasıyla da belirgin olan Erbaş şiirinin tanıklığı, her şeyi gözleriyle gören birinin tanıklığından daha etkindir, gerçektir. Çünkü onun şiirinde anlam yalın, ancak anlık değildir. An, anlamın sürekliliğidir, bağlantı kurulan şeylerde açıklanabilir, yer yer keşfedilebilir. Ancak bu yalın anlam, kolaylıkla özdeş değil, aksine derinlikle sırdadır." (Aydın Şimşek)

Şükrü Erbaş'ın Kaleminden:

SENİN KORKULARINI BENİM İNCELİĞİMİ

Ayrılık ne biliyor musun?
Ne araya yolların girmesi,
Ne kapanan kapılar,
Ne yıldız kayması gecede,
Ne ceplerde tren tarifesı,
Ne de turna katarı gökte.
İnsanın içini dökmekten vazgeçmesi ayrılık!
İpi kopmuş boncuklar gibi yollara döktüğü
gözlerini,
Birer damla düş kırıklığı olarak toplaması içine.
Ardında dünyalar ışıyan camlar dururken,
Duvarlara dalıp dalıp gitmesi.
Türküsünü söyleyecek kimsesi kalmamak ayrılık.

KOŞARADIM

Gittikçe yalnızlaşıyorsunuz insan kardeşlerim
Ne bir ortak sevinciniz kaldı sizi çoğaltacak
Ne bir içten dostunuz var acınızı alacak
Unuttunuz nicedir paylaşmanın mutluluğunu;
Toprağı rüzgârı denizi göğü
O her zaman bir insanla anlamlı
Tükenmez bir hazine gibi kendini sunan doğayı
Unuttunuz, gömölüp günlük çıkarların
Ve ucuz korkuların kör kuyularına
Daraldıkça daraldı dünyaya açılan pencereniz.

DERLEYEN: Beyhan ÇAKAL

9 FEN -B

AŞKIN BAŞKA HALİ

Divan edebiyatı mazmunlar edebiyatıdır. Mazmun “mana, kavram” demektir. Bir sözün içindeki gizli anlamdır. Türk şairleri, bu motiflerle bizi başka başka diyarlarda gezdirir; aşkın güzel haline, duyguların diline seslenirlerdi.

“DİLLERE DESTANDIR GÜL İLE BÜLBÜLÜN AŞKI.”

BÜLBÜL MAZMUNU

Bülbül, şarkısıyla ağlayıp inleyen durmadan sevgilisinin güzelliklerini anlatan ve ona aşk sözleri arz eden bir aşığın timsalidir. Bazen aşığın kendisi bazen canı bazen de gönlü olur. Güzel sesi de aşığın güzel sözleri yani şiirleridir. Gülün dikenleri nasıl bülbülün ciğerini delerse sevgilinin eziyetleri de aşığın bağırını deler. Gül, bülbül için yaprakları yeni açılmış bir kitaptır. Adeta bülbül o kitabı okur. Bülbülün bütün neşesi gül ile kaimdir. Gülüden ayrı kalınca inleyişler içinde kalır. Gülü görünce mest olur. Gül naz bülbül, niyaz için yaratılmış gibidir.

REYHAN VE SÜMBÜL MAZMUNU

Bu çiçeklerle saçın ilgisi güzel koku yönündendir. Reyhan ve sümbülde şekil benzerliği önemli bir unsurdur. Sevgilinin saçının sümbül çiçeğine benzetilmesinin sebeplerinden biri rengidir. Sümbül çiçeği şekil itibarıyla karışık, dağınık olmasının yanı sıra rengi ise koyu mor yani siyaha çalan, siyaha yakın bir renktir. Saçın reyhan çiçeği ile olan bağlantısı ise sevgilinin saçı da tıpkı reyhanın yaprakları gibi yumuşak olması ve aynı sümbül çiçeğinde de benzetildiği üzere karışık bir yapıya sahip olması ile ilgilidir. Sevgilinin saçı o kadar güzel kokar ki kokusuyla herkesi büyüler, aşığı sarhoş eder, sevgiliye hayran olur ve bu hayranlık sevgili için aşırı tutkun olma durumudur. Bu sebeple aşık artık sadece sevgiliye değil sevgilinin saçının kokusuna da aşıktır.

DİVAN ŞİİRİNİN BAHÇELERİNDEN

Âşiyânsuz n'eylesün gülşende bülbül Ruhiyâ
Derd-mendün eylemiş bâd-ı hazân evin harâb

BAĞDATLI RUHÎ

(Yuvasız bülbül gül bahçesinde ne yapsın, dertli bülbülün evini
hazan rüzgârı harap etmiş.)

Aşk mıdır ki bî-vefa güller elinden geceler
İnletip bülbülleri ta subh-u güya eyleyen

KANUNÎ SULTAN SÜLEYMAN(MUHİBBÎ)

(Vefasız güller elinden gecelerce yalancı sabahlara kadar bülbülleri inleten aşk mıdır?)

İçmek ister bülbülün kanın meğer bir renk ile
Gül budağının mizacına gire kurtara su

FUZULÎ

(Gül bir renk, hile ile bülbülün kanını içmek ister. Su, gülün budağının mizacına
girsin ve bülbülü kurtarsın.)

Urinup farkına bir tâc-ı mücevher sünbül
Oldı iklim-i çemen tahtına ser-ver sünbül

BAKÎ

(Sünbül, başına mücevherli bir tâc takınıp çimen ülkesi tahtına hükümde oldu.)

Ey gül ne acep silsile-i müşğ-i terün var
V'ey serv ne hoş cân alıcı işvelerün var.

FUZULÎ

(Ey gül ne kadar güzel, taze, misk zincirin var.
Ve ey servi ne güzel can alıcı işvelerin var.)

Hazırlayan: Zeynep Peksöz 10 FL-A

At8fAt

*Kafesteki bir kuş gibi çarparken yüreğim,
Bir kelebek kadar kısa mı ömrüm?
Kalbim doğru yolu bulurken,
Nefesim kesilir mi yüreğimden
Adın unutulur mu benden?*

DOĞA KERİMOĞLU'NUN KALEMİNDEN

11/C

SİZİN İÇİN SEÇTİKLERİMİZ

Şiir, hislerin aynasıdır.

Şiir ,gönül bahçesinde dolaşmaktır.

Şiir, düğümlenen sözcüklere yol olmaktır.

DESEM Kİ

Desem ki vakitlerden bir Nisan akşamıdır,
Rüzgârların en ferahlatıcısı senden esiyor,
Sende seyrediyorum denizlerin en mavisini,
Ormanların en kuytusunu sende gezmekteyim,
Senden kopardım çiçeklerin en solmazını,
Toprakların en bereketlisini sende sürdürdüm,
Sende tattım yemişlerin cümlesini.

Desem ki sen benim için,
Hava kadar lazım,
Ekmek kadar mübarek,
Su gibi aziz bir şeysin;
Nimettensin, nimettensin!
Desem ki...

.....
Cahit Sıtkı Tarancı

SENİ SAKLAYACAĞIM

Seni saklayacağım inan
Yazdıklarımda, çizdiklerimde,
Şarkılarımda, sözlerimde.

Sen kalacaksın kimse bilmeyecek
Ve kimseler görmeyecek seni,
Yaşayacaksın gözlerimde.

.....
Özdemir Asaf

EYLÜLDÜ.

Dalından kopan yaprakların
Sararan yanlarına yazdım adını
Sahte bir gülüşten ibarettin oysa.
Ve hiç bilmedin ellerimin soğuşunu.

Cemal Süreya

O VE BEN

Sana koşuyorum bir vapurun içinde
Ölmek, delirmemek için.
Yaşamak; bütün adetlerden uzak
Yaşamak....

Hayır değil, değil sıcak
Dudakların hatırası;
Değil saçlarının kokusu
Hiçbiri değil.

Sait Faik Abasıyanık

Derleyenler:

Yaren Atasoy 9Fen-B
Mustafa Mert Ekici 9Fen-B

SÖZÜN ÖZÜ

"Sana her zaman söylüyorum.

Senin yüzünde gülmek var.

Gülünce. Bir yaşam ordusu

Çıkıyor aydınlığa."

EDİP CANSEVER

"Asıl marifet buluttaydı ama
herkes yağmura şiir yazdı."

CAHİT ZARİFOĞLU

"Umut belki de gelecek
sayfadadır. Kapatma kitabı. "

CEMAL SÜREYA

" Seveceksen yalnız
kaldığında aklına geleni
değil, hiç aklından
çıkmayanı seveceksin..."

CAN YÜCEL

"Gökyüzü şarkılar gibi
tertemiz."

ATILLA İLHAN

Hazırlayan:
Barış Atakan 9 AND B

*Bir kavganın, bir m¼cadelenin, çiçek
açan hayatın dilidir şiir.
Z¼lf¼ Livaneli*

